

- 2) w punkcie b) paragrafu 1 w końcu dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem wymienionych w § 2”;
- 3) w paragrafie 2 skreśla się punkty b) i d), punkty zaś c), e), f), g), h), i) tegoż paragrafu otrzymują kolejne oznaczenie literami: b), c), d), e), f), g).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych *Janicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

933.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 15 listopada 1924 r.

o rozciągnięciu działania art. 14 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, nieobjęte tym artykułem.

Na podstawie art. 15 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. P. № 20 poz. 138) oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Działanie art. 14 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211) rozciąga się na:

- wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą;
- przyrządy do mierzenia w obrocie publicznym masy właściwej czyli gęstości (w mowie potocznej: próby) zboża w stanie zsypanym;
- na liczniki i inne przyrządy miernicze, służące do mierzenia w obrocie publicznym energii elektrycznej.

§ 2. Winni używania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych, wymienionych w § 1, nie odpowiadających warunkom art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r., ulegną karze, przewidzianej:

1) w b. dzielnicy austriackiej — w patencie cesarskim z dnia 16 września 1857 r. i rozporządzeniu austr. Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości i Najwyższej Władzy Policyjnej z dn. 30 września 1857 r. (Dz. u. p. r. 1857 № 198),

2) w b. dzielnicy pruskiej — w § 22 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1903 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i

3) w b. dzielnicy rosyjskiej — w § 138 Kodu Karnego.

§ 3. Uchyla się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą (Dz. U. R. P. № 33 poz. 275).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Państwa z wyjątkiem części górnośląskiej województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r. Jednakże liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, już zainstalowane lub znajdujące się na składzie w elektrowniach w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą mogły być zalegalizowane w terminach późniejszych, które ustanowi Główny Urząd Miar.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

934.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 listopada 1924 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 24 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 88 poz. 841) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyroby tytoniowe, wypuszczone w obieg handlowy przez byłe koncesjonowane fabryki wyrobów tytoniowych i zaopatrzone w opaski, stwierdzające uiszczenie od tych wyrobów zysku monopolowego, jakoteż tytonie amerykańskie, wypuszczone w obieg handlowy na mocy zezwolenia b. Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego dopuszczone są do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej do dnia 31 grudnia 1924 r.

Zapasy powyższych wyrobów, znajdujące się u koncesjonowanych sprzedawców wyrobów tytoniowych, winny być rozsprzedane w powyższym terminie po cenie taryfowej, ustanowionej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137 poz. 1150).

Z dniem 1 stycznia 1925 r. powyższe wyroby tracą charakter wyrobów tytoniowych dopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409).

Sprzedaż i nabywanie tych wyrobów po dniu 31 grudnia 1924 r. karane będą po myśli postanowień art. 32, 33 i 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409).

§ 2. Koncesjonowani sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są zgłosić pisemnie właściwemu terytorjalnie inspektoratowi kontroli skarbowej w dniu 1 grudnia 1924 r. posiadane na składzie wyroby tytoniowe, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia.